

Bibelkompendium

Fra Det Gamle Testamente:	Side
Første Mosebog, kap. 1-2 (om skabelsen)	2
Første Mosebog, kap. 6,1-4 (om gudssønnerne)	4
Anden Mosebog, kap. 20,1-21 (De ti Bud)	5
Salmernes Bog, kap. 119,1-8 (= Salme 119, 1-8)	6
Zakarias' Bog, kap. 9,9,10 (Messias-profeti)	7

Fra Det Nye Testamente:	
Matthæusevangeliet 21,1-11 (Jesus som Messias)	7
Paulus' Første brev til Thessalonikerne, kap. 1-4 (vedr. nærforventning)	8
Paulus' Første brev til Korinterne, kap. 7 (om Paulus' anbefalinger vedr. sex og ægteskab)	9
Matthæusevangeliet, kap. 5. Lukasevangeliet, kap. 6,17-36 (Bjergprædikenen og Sletteprædikenen)	11
Paulus' brev til Romerne, kap. 2,12-16; 3,19-26 (om forholdet til Loven)	14
Paulus, Romerbrevet 3,28 og Jakobsbrevet 2,24	14

Bibelteksterne er fra:

<http://www.bibelselskabet.dk/BrugBibelen/BibelenOnline.aspx>

bortset fra Paulus' Brev til Romerne, som er fra "Den Nye Aftale", Det Danske Bibelselskab 2007.

Første Mosebog, kap. 1-2

Kap. 1

Verdens skabelse

v1 I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden.

v2 Jorden var dengang tomhed og øde, der var mørke over urdybet, og Guds ånd svævede over vandene.

v3 Gud sagde: »Der skal være lys!« Og der blev lys. v4 Gud så, at lyset var godt, og Gud skilte lyset fra mørket. v5 Gud kaldte lyset dag, og mørket kaldte han nat. Så blev det aften, og det blev morgen, første dag.

v6 Gud sagde: »Der skal være en hvælving i vandene; den skal skille vandene!« Og det skete; v7 Gud skabte hvælvingen, som skilte vandet under hvælvingen fra vandet over hvælvingen. v8 Gud kaldte hvælvingen himmel. Så blev det aften, og det blev morgen, anden dag.

v9 Gud sagde: »Vandet under himlen skal samle sig på ét sted, så det tørre land kommer til syne!« Og det skete. v10 Gud kaldte det tørre land jord, og det sted, hvor vandet samlede sig, kaldte han hav. Gud så, at det var godt.

v11 Gud sagde: »Jorden skal grønnes: Planter, der sætter frø, og alle slags frugttræer, der bærer frugt med kerne, skal være på jorden.« Og det skete; v12 jorden frembragte grønt, alle slags planter, der sætter frø, og alle slags træer, der bærer frugt med kerne. Gud så, at det var godt. v13 Så blev det aften, og det blev morgen, tredje dag.

v14 Gud sagde: »Der skal være lys på himmelhvælvingen til at skille dag fra nat. De skal tjene som tegn til at fastsætte festtider, dage og år, v15 og de skal være lys på himmelhvælvingen til at oplyse jorden!« Og det skete; v16 Gud skabte de to store lys, det største til at herske om dagen, det mindste til at herske om natten, og stjernerne. v17 Gud satte dem på himmelhvælvingen til at oplyse jorden, v18 til at herske om dagen og om natten og til at skille lys fra mørke. Gud så, at det var godt. v19 Så blev det aften, og det blev morgen, fjerde dag.

v20 Gud sagde: »Vandet skal vrimle med levende væsener, og fugle skal flyve over jorden oppe under himmelhvælvingen!« Og det skete; v21 Gud skabte de store havdyr og alle slags levende væsener, der rører sig og vrimler i vandet, og alle slags vingede fugle. Gud så, at det var godt. v22 Og Gud velsignede dem og sagde: »Bliv frugtbare og talrige, og opfyld vandet i havene! Og fuglene skal blive talrige på jorden!« v23 Så blev det aften, og det blev morgen, femte dag.

v24 Gud sagde: »Jorden skal frembringe alle slags levende væsener, kvæg, krybdyr og alle slags vilde dyr!« Og det skete; v25 Gud skabte alle slags vilde dyr, al slags kvæg og alle slags krybdyr. Gud så, at det var godt.

v26 Gud sagde: »Lad os skabe mennesker i vort billede, så de ligner os! De skal herske over havets fisk, himlens fugle, kvæget, alle de vilde dyr og alle krybdyr, der kryber på jorden.« **v27** Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem. **v28** Og Gud velsignede dem og sagde til dem: »Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!« **v29** Gud sagde: »Nu giver jeg jer alle planter, der sætter frø, på hele jorden og alle træer, der bærer frugt med kerne. Dem skal I have til føde. **v30** Til alle de vilde dyr og til alle himlens fugle, ja, til alt levende, der rører sig på jorden, giver jeg alle grønne planter som føde.« Og det skete. **v31** Gud så alt, hvad han havde skabt, og han så, hvor godt det var. Så blev det aften, og det blev morgen, den sjette dag.

Kap. 2

v1 Således blev himlen og jorden og hele himlens hær fuldendt. **v2** På den syvende dag var Gud færdig med det arbejde, han havde udført, og på den syvende dag hvilede han efter alt det arbejde, han havde udført. **v3** Gud velsignede den syvende dag og helligede den, for på den dag hvilede han efter alt det arbejde, han havde udført, da han skabte.

v4 Det var himlens og jordens skabelseshistorie.

Adam og Eva

Dengang Gud Herren skabte jord og himmel, **v5** var der endnu ingen buske på jorden, og ingen planter var spiret frem, for Gud Herren havde ikke ladet det regne på jorden, og der var ingen mennesker til at dyrke agerjorden, **v6** men en kilde brød frem af jorden og vandede hele agerjorden. **v7** Da formede Gud Herren mennesket af jord og blæste livsånd i hans næsebor, så mennesket blev et levende væsen. **v8** Gud Herren plantede en have i Eden ude mod øst, og der satte han det menneske, han havde formet. **v9** Gud Herren lod alle slags træer, der var dejlige at se på og gode at spise af, vokse frem af jorden, også livets træ midt i haven og træet til kundskab om godt og ondt.

v10 I Eden udsprang en flod, der vandede haven. Udenfor delte den sig og blev til fire strømme. **v11** Den første hedder Pishon; den snor sig gennem hele landet Havila, hvor der er guld. **v12** Guldet i det land er fint; der er også bedellium og shoham-sten. **v13** Den anden flod hedder Gihon; den snor sig gennem hele landet Nubien. **v14** Den tredje flod hedder Tigris; den løber øst for Assur. Den fjerde flod er Eufrat.

v15 Gud Herren tog mennesket og satte ham i Edens have, for at han skulle dyrke og vogte den. **v16** Men Gud Herren gav mennesket den befaling: »Du må spise af alle træerne i haven. **v17** Men træet til kundskab om godt og ondt må du ikke spise af, for den dag du spiser af det, skal du dø!« **v18** Gud Herren sagde: »Det er ikke godt, at mennesket er alene. Jeg vil skabe en hjælper, der svarer til ham.« **v19** Så formede Gud Herren alle de vilde dyr og alle himlens fugle af jord, og han førte dem til mennesket for at se, hvad han ville kalde dem, og det, mennesket kaldte de levende væsener, blev deres navn. **v20** Sådan gav mennesket alt kvæget, himlens fugle og alle de vilde dyr navn, men han fandt ikke en hjælper, der svarede til ham.

v21 Da lod Gud Herren en tung søvn falde over Adam, og mens han sov, tog han et af hans ribben og lukkede til med kød. **v22** Af det ribben, Gud Herren havde taget fra Adam, byggede han en kvinde og førte hende til Adam. **v23** Da sagde Adam:
»Nu er det ben af mine ben

og kød af mit kød.

Hun skal kaldes kvinde,

for af manden er hun taget.«

v24 Derfor forlader en mand sin far og mor og binder sig til sin hustru, og de bliver ét kød.

v25 Adam og hans kvinde var nøgne, men de skammede sig ikke.

Første Mosebog kap. 6

Den store vandflod [indledningen]

v1 Da menneskene begyndte at blive talrige på jorden og fik døtre, **v2** så gudssønnerne, at menneskedøtrene var smukke. Blandt dem tog de sig alle de koner, de havde lyst til. **v3** Da sagde Herren: »Min livsåde skal ikke forblive i mennesket for evigt. De er dødelige, deres levetid skal være 120 år.«

v4 Dengang gudssønnerne gik ind til menneskedøtrene og fik børn med dem – men også siden hen – var der kæmper på jorden. Det er heltene, navnkundige mænd fra ældgamle dage.

[... historien fortsætter til slutningen af kap. 9]

Anden Mosebog, kap. 20

De ti bud

v1 Gud talte alle disse ord: **v2** »Jeg er Herren din Gud, som førte dig ud af Egypten, af trællehuset.

v3 Du må ikke have andre guder end mig.

v4 Du må ikke lave dig noget gudebillede i form af noget som helst oppe i himlen eller nede på jorden eller i vandet under jorden. **v5** Du må ikke tilbede dem og dyrke dem, for jeg, Herren din Gud, er en lidenskabelig Gud. Jeg straffer fædres skyld på børn, børnebørn og oldebørn af dem, der hader mig; **v6** men dem, der elsker mig og holder mine befalinger, vil jeg vise godhed i tusind slægtled.

v7 Du må ikke bruge Herren din Guds navn til løgn, for Herren vil aldrig lade den ustraffet, der bruger hans navn til løgn.

v8 Husk sabbatsdagen og hold den hellig. **v9** I seks dage må du arbejde og gøre alt, hvad du skal; **v10** men den syvende dag er sabbat for Herren din Gud. Da må du ikke gøre noget som helst arbejde, hverken du selv eller din søn eller datter, din træl eller trælkvinde eller dine husdyr, og heller ikke den fremmede i dine byer. **v11** For på seks dage skabte Herren himlen og jorden og havet med alt, hvad de rummer, men på den syvende dag hvilede han. Derfor har Herren velsignet sabbatsdagen og helliget den.

v12 Ær din far og din mor, for at du må få et langt liv på den jord, Herren din Gud vil give dig.

v13 Du må ikke begå drab.

v14 Du må ikke bryde et ægteskab.

v15 Du må ikke stjæle.

v16 Du må ikke vidne falsk mod din næste.

v17 Du må ikke begære din næstes hus. Du må ikke begære din næstes hustru, hans træl eller trælkvinde, hans okse eller æsel eller noget som helst af din næstes ejendom.«

v18 Hele folket oplevede tordenbragene og lynglimtene og hornklangen og så bjerget hyllet i røg. Da rystede de og blev stående på lang afstand, **v19** og de sagde til Moses: »Du skal tale til os, så lytter vi; men Gud må ikke tale til os, for så dør vi.« **v20** Men Moses sagde til folket: »I skal ikke være bange! Gud er kommet for at sætte jer på prøve, og for at I kan frygte ham, så I ikke synder.« **v21** Mens folket blev stående på lang afstand, nærmede Moses sig mulmet, hvor Gud var.

Fra Salmernes Bog: Uddrag af Salme 119

v1 Lykkelig den, hvis færd er fuldkommen,
og som vandrer efter Herrens lov.
v2 Lykkelig den, der overholder hans formaninger
og søger ham af hele sit hjerte.
v3 Han gør ikke uret,
men vandrer ad hans veje.
v4 Du har givet dine forordninger,
de skal nøje overholdes.
v5 Gid min færden må være sikker,
så jeg holder dine love.
v6 Da bliver jeg ikke til skamme,
når jeg har alle dine befalinger for øje.
v7 Jeg takker dig af et oprigtigt hjerte,
fordi jeg må lære dine retfærdige bud.
v8 Jeg holder dine love,
svigt mig ikke!

...

Zakarias' Bog, kapitel 9:

...

v9 Bryd ud i jubel, Zions datter,
råb af fryd, Jerusalems datter!
Se, din konge kommer til dig,
retfærdig og sejrrig,
sagtmodig, ridende på et æsel,
på en æselhoppes føl.

v10 Jeg tilintetgør vognene i Efraim
og hestene i Jerusalem,
krigsbuerne skal tilintetgøres.
Han udråber fred til folkene,
han hersker fra hav til hav
og fra floden til jordens ender.

...

Fra Matthæusevangeliet, kapitel 21:

v1 Da de nærmede sig Jerusalem og kom til Betfage ved Oliebjerget, sendte Jesus to disciple af sted
v2 og sagde til dem: »Gå ind i landsbyen heroverfor, og I vil straks finde et æsel, som står bundet
med sit føl. Løs dem, og kom med dem. **v3** Og hvis nogen spørger jer om noget, skal I svare:
Herren har brug for dem, men vil straks sende dem tilbage.« **v4** Det skete, for at det skulle opfyldes,
som er talt ved profeten, der siger:

v5 Sig til Zions datter:

Se, din konge kommer til dig,
sagtmodig, ridende på et æsel
og på et trækdyrs føl.

v6 Disciplene gik hen og gjorde, som Jesus havde pålagt dem. **v7** De kom med æslet og føllet og
lagde deres kapper på dem, og han satte sig derpå. **v8** Den store folkeskare bredte deres kapper ud
på vejen, andre skar grene af træerne og strøede dem på vejen. **v9** Og skarerne, som gik foran ham,
og de, der fulgte efter, råbte:

Hosianna, Davids søn!

Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!

Hosianna i det højeste!

v10 Da han nåede ind i Jerusalem, blev der røre i hele byen, og folk spurgte: »Hvem er han?« **v11**
og skarerne svarede: »Det er profeten Jesus fra Nazaret i Galilæa.«

Paulus: Første Brev til Thessalonikerne, kap. 1,1-10 og 4,13-18

v1 Fra Paulus og Silvanus og Timotheus.

Til thessalonikernes menighed i Gud Fader og Herren Jesus Kristus.

Nåde være med jer og fred!

v2 Vi takker altid Gud for jer alle, når vi nævner jer i vore bønner og uophørligt v3 over for vor Gud og Fader mindes jeres gerninger i troen, jeres arbejde i kærligheden og jeres udholdenhed i håbet til vor Herre Jesus Kristus. v4 Brødre, I som er elsket af Gud, vi ved, at I er udvalgt; v5 for vort evangelium kom ikke til jer blot med ord, men også med kraft og med Helligånd og med fuld vished, og I ved, at sådan færdedes vi hos jer for jeres skyld. v6 I efterlignede os, og Herren, og I tog under stor trængsel imod ordet, glade i Helligånden, v7 så I er blevet et forbillede for alle de troende i Makedonien og Akaja. v8 Fra jer har Herrens ord givet genlyd ikke blot i Makedonien og Akaja; nej, alle vegne er jeres tro på Gud nået hen, så vi ikke behøver at tale om det. v9 Folk fortæller selv om, hvilken modtagelse vi fik hos jer, og om, hvordan I vendte om til Gud fra afguderne for at tjene den levende og sande Gud v10 og fra himlene at vente hans søn, som han oprejste fra de døde, Jesus, der frier os fra den kommende vrede.

...

v13 Brødre, vi vil ikke, at I skal være uvidende om dem, der sover hen, for at I ikke skal sørge som de andre, der ikke har noget håb. v14 For så sandt som vi tror, at Jesus døde og opstod, vil Gud også ved Jesus føre de hensovede sammen med ham. v15 For det siger vi jer med et ord af Herren: Vi, der lever og endnu er her, når Herren kommer, skal ikke gå forud for de hensovede. v16 For Herren selv vil, når befalingen lyder, når ærkeenglen kalder og Guds basun gjalder, stige ned fra himlen, og de, der er døde i Kristus, skal opstå først. v17 Så skal vi, der lever og endnu er her, rykkes bort i skyerne sammen med dem for at møde Herren i luften, og så skal vi altid være sammen med Herren. v18 Trøst derfor hinanden med disse ord.

Paulus: Første Brev til Korintherne, kap. 7.

Om ægteskab og ugift stand

v1 Hvad angår det, I skrev, så er det bedst for en mand ikke at røre en kvinde. **v2** Men for at undgå utugt skal enhver mand have sin hustru, og enhver kvinde sin mand. **v3** En mand skal give sin hustru, hvad han skylder hende, og en hustru ligeså sin mand. **v4** En hustru råder ikke over sit legeme, men det gør hendes mand; ligeså råder heller ikke en mand over sit legeme, men det gør hans hustru. **v5** I må ikke unddrage jer hinanden, hvis I da ikke er blevet enige om det for en tid, for at I kan hengive jer til bøn og så komme sammen igen, for at Satan ikke skal friste jer, fordi I ikke kan være afholdende. **v6** Men dette siger jeg som en indrømmelse, ikke som en befaling. **v7** Jeg ser helst, at alle mennesker er som jeg; men enhver har sin egen nådegave fra Gud, den ene på én måde, den anden på en anden måde.

v8 Til de ugifte og enkerne siger jeg, at det er bedst for dem, hvis de bliver ved med at være som jeg. **v9** Men kan de ikke være afholdende, skal de gifte sig; for det er bedre at gifte sig end at brænde af begær.

v10 De gifte byder jeg, dog ikke jeg selv, men Herren, at en kvinde ikke må skille sig fra sin mand **v11** – men er hun blevet skilt, skal hun forblive ugift eller også forlige sig med sin mand – og en mand må heller ikke skille sig af med sin hustru.

v12 Til de øvrige siger jeg, ikke Herren: Har en broder en ikke-troende hustru, og hun gerne vil blive boende sammen med ham, skal han ikke skille sig af med hende. **v13** Og har en kvinde en ikke-troende mand, og han gerne vil blive boende sammen med hende, skal hun ikke skille sig af med ham. **v14** For en ikke-troende mand er helliget ved sin hustru, og en ikke-troende hustru ved broderen; ellers ville jeres børn jo være urene, men nu er de hellige. **v15** Men vil den ikke-troende ægtefælle skilles, så lad det ske; en broder eller en søster er ikke bundet i sådanne tilfælde. Til fred har Gud kaldet jer. **v16** For hvordan kan du vide, kvinde, om du kan frelse din mand? Eller hvordan kan du vide, mand, om du kan frelse din hustru?

v17 Men enhver skal leve sådan, som Herren har tildelt ham, som Gud har kaldet ham. Sådan bestemmer jeg det i alle menigheder. **v18** Var man omskåret, da man blev kaldet, skal man ikke lave om på det, og var man ikke omskåret, skal man ikke lade sig omskære. **v19** Om man er omskåret eller ej, betyder ikke noget, men det gør lydighed mod Guds bud. **v20** Enhver skal blive i det kald, som han blev kaldet i. **v21** Var du træl, da du blev kaldet, så tag dig ikke af det – men har du også mulighed for at blive fri, så benyt dig hellere af det – **v22** for den, der blev kaldet til at høre Herren til, mens han var træl, er Herrens frigivne; ligeså er den, der blev kaldet som fri, Kristi træl. **v23** I blev købt dyrt. Vær ikke menneskers trælle. **v24** Brødre, over for Gud skal enhver blive i det, som han blev kaldet i.

v25 Om de unge piger har jeg ikke noget påbud fra Herren, men giver min mening til kende som en, der af Herrens barmhjertighed fortjener tillid. **v26** Og så mener jeg, at det er det bedste på grund af den nød, som vi nu er i, at det er det bedste for et menneske at leve ugift. **v27** Er du bundet til en

kvinde, skal du ikke søge at blive løst; er du løst, skal du ikke søge at få en hustru; **v28** men gifter du dig, har du ikke dermed begået nogen synd, og gifter den unge pige sig, har hun ikke dermed begået nogen synd; dog vil de få besvær i det daglige, og det vil jeg skåne jer for.

v29 Men det siger jeg, brødre: Tiden er knap. Herefter skal de gifte være, som om de ikke var gift, **v30** de grædende, som om de ikke græd, de, der glæder sig, som om de ikke glædede sig, de, der køber, som om de ingenting fik, **v31** og de, der gør brug af verden, som om de ikke udnyttede den. For denne verden, som den er, går til grunde.

v32 Jeg ser helst, at I er fri for bekymringer. En ugift mand tænker på Herren, hvordan han kan være Herren til behag; **v33** men den, der er gift, tænker på verden, hvordan han kan være sin hustru til behag, **v34** og er splittet. Og en ugift kvinde eller ung pige tænker på Herren, på at være hellig både i legeme og ånd; men den, der er gift, tænker på verden, hvordan hun kan være sin mand til behag.

v35 Det siger jeg til jeres eget bedste, ikke for at baste og binde jer, men for at I uforstyrret kan leve sømmeligt og holde jer til Herren.

v36 Men synes nogen, at han bringer skam over den unge pige, hvis hun bliver for gammel, og kan det ikke være anderledes, så skal han gøre, som han har besluttet. Dermed begår han ikke nogen synd; så skal de gifte sig. **v37** Men den, der står fast ved sit forsæt og ikke ligger under for nogen tvang, men er herre over sin vilje og i sit hjerte har besluttet at lade pigen forblive, hvad hun er, handler rigtigt. **v38** Altså, den, der gifter sig med den unge pige, handler rigtigt, og den, der ikke gifter sig, handler bedre.

v39 En kvinde er bundet, så længe hendes mand lever; men dør manden, er hun fri til at gifte sig, med hvem hun vil, blot det sker i Herren. **v40** Men hun vil være lykkeligere, hvis hun forbliver ugift – efter min mening, og jeg mener også at have Guds ånd!

Matthæusevangeliet kap. 5

Bjergprædikenen (kapitel 5-7)

v1 Da Jesus så skarerne, gik han op på bjerget og satte sig, og hans disciple kom hen til ham. v2 Og han tog til orde og lærte dem:

Saligprisningerne

v3 »Salige er de fattige i ånden,
for Himmeriget er deres.

v4 Salige er de, som sørger,
for de skal trøstes.

v5 Salige er de sagtmodige,
for de skal arve jorden.

v6 Salige er de, som hungrer og tørster efter retfærdigheden,
for de skal mættes.

v7 Salige er de barmhjertige,
for de skal møde barmhjertighed.

v8 Salige er de rene af hjertet,
for de skal se Gud.

v9 Salige er de, som stifter fred,
for de skal kaldes Guds børn.

v10 Salige er de, som forfølges på grund af retfærdighed,
for Himmeriget er deres.

v11 Salige er I, når man på grund af mig håner jer og forfølger jer og lyver jer alt muligt ondt på.

v12 Fryd jer og glæd jer, for jeres løn er stor i himlene; således har man også forfulgt profeterne før jer.

Jordens salt og verdens lys

v13 I er jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltes med? Det duer ikke til andet end at smides ud og trampes ned af mennesker. v14 I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. v15 Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. v16 Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.

Om loven

v17 Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne. Jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at opfylde. v18 Sandelig siger jeg jer: Før himmel og jord forgår, skal ikke det mindste bogstav eller en eneste tøddel forgå af loven, før alt er sket. v19 Den, der bryder blot ét af de mindste bud og lærer mennesker at gøre det samme, skal kaldes den mindste i Himmeriget. Men den, der holder det og lærer andre at gøre det, skal kaldes stor i Himmeriget. v20 For jeg siger jer: Hvis jeres retfærdighed ikke langt overgår de skriftkloges og farisæernes, kommer I slet ikke ind i Himmeriget.

Om vrede

v21 I har hørt, at der er sagt til de gamle: »Du må ikke begå drab,« og: »Den, der begår drab, skal kendes skyldig af domstolen.« v22 Men jeg siger jer: Enhver, som bliver vred på sin broder, skal kendes skyldig af domstolen; den, der siger: Raka! til sin broder, skal kendes skyldig af Det store Råd; den, der siger: Tåbe! skal dømmes til Helvedes ild. v23 Når du derfor bringer din gave til alteret og dér kommer i tanker om, at din broder har noget mod dig, v24 så lad din gave blive ved alteret og gå først hen og forlig dig med din broder; så kan du komme og bringe din gave. v25 Skynd dig at blive enig med din modpart, mens du er på vej sammen med ham, så din modpart ikke overgiver dig til dommeren og dommeren igen til fangevogteren, og du kastes i fængsel. v26 Sandelig siger jeg dig: Du slipper ikke ud derfra, før du har betalt den sidste øre.

Om ægteskabsbrud

v27 I har hørt, at der er sagt: »Du må ikke bryde et ægteskab.« v28 Men jeg siger jer: Enhver, som kaster et lystent blik på en andens hustru, har allerede begået ægteskabsbrud med hende i sit hjerte. v29 Hvis dit højre øje bringer dig til fald, så riv det ud og kast det fra dig; for du er bedre tjent med, at et af dine lemmer går tabt, end med, at hele dit legeme kastes i Helvede. v30 Og hvis din højre hånd bringer dig til fald, så hug den af og kast den fra dig; for du er bedre tjent med at miste et af dine lemmer, end at hele dit legeme kommer i Helvede.

Om skilsmisse

v31 Der er sagt: »Den, der skiller sig fra sin hustru, skal give hende et skilsmissebrev.« v32 Men jeg siger jer: Enhver, som skiller sig fra sin hustru af anden grund end utugt, forvolder, at der begås ægteskabsbrud med hende, og den, der gifter sig med en fraskilt kvinde, begår ægteskabsbrud.

Om at sværge

v33 I har også hørt, at der er sagt til de gamle: »Du må ikke sværge falsk,« og: »Du skal holde, hvad du har svoret Herren.« v34 Men jeg siger jer: I må slet ikke sværge, hverken ved himlen, for den er Guds trone, v35 eller ved jorden, for den er hans fodskammel, eller ved Jerusalem, for det er den store konges by. v36 Du må heller ikke sværge ved dit hoved, for du kan ikke gøre et eneste hår hvidt eller sort. v37 Men i jeres tale skal et ja være et ja og et nej være et nej. Hvad der er ud over det, er af det onde.

Om gengældelse

v38 I har hørt, at der er sagt: »Øje for øje og tand for tand.« v39 Men jeg siger jer, at I ikke må sætte jer til modværge mod den, der vil jer noget ondt. Men slår nogen dig på din højre kind, så vend også den anden til. v40 Og vil nogen ved rettens hjælp tage din kjortel, så lad ham også få kappen. v41 Og vil nogen tvinge dig til at følge ham én mil, så gå to mil med ham. v42 Giv den, der beder dig; og vend ikke ryggen til den, der vil låne af dig.

Om fjendekærlighed

v43 I har hørt, at der er sagt: »Du skal elske din næste og hade din fjende.« v44 Men jeg siger jer: Elsk jeres fjender og bed for dem, der forfølger jer, v45 for at I må være jeres himmelske faders

børn; for han lader sin sol stå op over onde og gode og lader det regne over retfærdige og uretfærdige. **v46** Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad løn kan I så vente? Det gør tolderne også. **v47** Og hvis I kun hilser på jeres brødre, hvad særligt gør I så? Det gør hedningerne også. **v48** Så vær da fuldkomne, som jeres himmelske fader er fuldkommen!

Lukasevangeliet, kap. 6,17-36

Jesus prædiker og helbreder

v17 Sammen med dem gik han ned, og han stod stille på en slette; og der var en stor skare af hans disciple og en stor mængde mennesker fra hele Judæa og Jerusalem og fra kystlandet ved Tyrus og Sidon. **v18** De var kommet for at høre ham og for at blive helbredt for deres sygdomme; også de, der plagedes af urene ånder, blev helbredt. **v19** Og hele skaren prøvede på at komme til at røre ved ham, for der udgik en kraft fra ham, og han helbredte alle.

Saligprisningerne og veråbene

v20 Og han løftede sit blik, så på sine disciple og sagde:

»Salige er I, som er fattige,
for Guds rige er jeres.

v21 Salige er I, som sulter nu,
for I skal mættes.

Salige er I, som græder nu,
for I skal le.

v22 Salige er I, når mennesker hader jer, forstøder jer og håner jer og afskyr jeres navn som noget ondt for Menneskesønnens skyld. **v23** Fryd jer på den dag og spring højt af glæde, for se, jeres løn er stor i himlen; således behandlede deres fædre også profeterne.

v24 Men ve jer, I som er rige,
for I har fået jeres trøst.

v25 Ve jer, I som er mætte nu,
for I skal sulte.

Ve jer, I som ler nu,
for I skal sørge og græde.

v26 Ve jer, når alle taler godt om jer. Således behandlede deres fædre også de falske profeter.

Om fjendekærlighed

v27 Men til jer, som hører mig, siger jeg: Elsk jeres fjender, gør godt mod dem, der hader jer. **v28** Velsign dem, der forbander jer, bed for dem, der mishandler jer. **v29** Slår nogen dig på den ene kind, så vend også den anden til. Tager nogen din kappe, så lad ham tage kjortlen med. **v30** Giv enhver, som beder dig, og tager nogen, hvad der er dit, så kræav det ikke tilbage. **v31** Som I vil, at mennesker skal gøre mod jer, sådan skal I gøre mod dem. **v32** Hvis I kun elsker dem, der elsker jer, hvad tak fortjener I for det? Også syndere elsker jo dem, de selv bliver elsket af. **v33** Hvis I kun gør godt mod dem, der gør godt mod jer, hvad tak fortjener I for det? Sådan gør jo også syndere. **v34** Og hvis I kun låner ud til dem, som I håber at få lånet tilbage fra, hvad tak fortjener I for det? Også syndere låner ud til syndere for at få lige så meget igen. **v35** Men elsk jeres fjender, gør godt og lån ud uden at håbe på at få noget igen. Så bliver jeres løn stor, og I bliver den Højstes børn, for han er god mod de utaknemlige og onde. **v36** Vær barmhjertige, som jeres fader er barmhjertig.

Uddrag fra Paulus' Brev til Romerne

Paulus' Brev til Romerne kapitel 2,12-16:

Hvis I synder, gør det ingen forskel om I kender Loven eller ej. De ikkejøder der synder, er fortabt uden at Loven bliver blandet ind i det, og de jøder der synder, bliver dømt efter Loven og er også fortabt. Det er nemlig ikke nok at kende Loven for at undgå at blive dømt af Gud, man skal også gøre det der står i den. Hvis mennesker som ikke er jøder og altså ikke er underlagt Loven, alligevel instinktivt gør det der står i den, så viser det at Loven er indbygget i dem. De er født med Loven i sig. Det er deres samvittighed også et bevis på når de diskuterer med sig selv hvad der er rigtigt og forkert. Der kommer en dag hvor Gud vil dømme mennesker for alt det de har holdt skjult. Det er det der ligger i budskabet om Kristus.

Paulus' Brev til Romerne 3,19-26:

Vi ved altså at selv om budene i Loven henvender sig til jøderne, er hensigten i virkeligheden at lukke munden både på jøder og ikkejøder. Hele verden er skyldig over for Gud. Det er ikke det at overholde Loven der gør at Gud tager imod os. Loven har vi kun fået for at finde ud af at vi alle sammen er syndere.

Men nu har Gud vist hvad der skal til for at han tager imod os, helt uden om Loven. Det kan vi også læse om i Skrifterne. Gud tager imod os når vi tror på Kristus, og det gælder alle. Der er nemlig ingen forskel på folk, alle har syndet og er langt fra Gud. Alligevel tager Gud imod os – som en ren foræring og selv om vi slet ikke har fortjent det. Det sker fordi Jesus Kristus har købt os fri. Gud gjorde Kristus til det offer der skulle forsones Gud med os, Kristus døde for dem der tror på ham, og det viser hvor storsindet Gud er. Han valgte at se bort fra de synder vi havde begået, og den overbærenhed kan vi tage som tegn på at han også i dag frikender dem der tror på Jesus

Sammenlign til slut følgende to citater:

Paulus, Romerbrevet 3,28: For vi mener, at et menneske gøres retfærdigt ved tro, uden lovgerninger.

Jakobsbrevet 2,24: I ser altså, at mennesket bliver gjort retfærdigt af gerninger, og ikke af tro alene.